

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 427/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. K., B., zastúpeného spoločnosťou S. s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. P. P., pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14 C/47/2012-224 z 5. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2013 doručená sťažnosť Ing. P. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 14 C/47/2012-224 z 5. apríla 2013.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«... Odporca Rozhodnutím vylúčil vzájomný návrh sťažovateľa zo dňa 14. 03. 2013, ktorým si sťažovateľ v konaní vedenom odporcom pod sp. zn. 14 C/47/2012 uplatnil voči p. RNDr. T. P., bytom Česká republika, (ďalej len „RNDr. T. P.“) z dôvodu porušenia povinností p. RNDr. T. P. ako záložného veriteľa pri výkone záložného práva na akciu sťažovateľa v spoločnosti K. a. s., B., zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica... (ďalej len „K.“) nárok na náhradu škody minimálne vo výške 1.060.392,65 EUR.

Pričom odporca svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil.

Konanie o vylúčenom vzájomnom návrhu sťažovateľa je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13 C/143/2013...»

Sťažovateľ je toho názoru, že uznesením okresného súdu č. k. 14 C/47/2012-224 z 5. apríla 2013 bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Porušenie svojich práv vidí v tom, že okresný súd vzájomný návrh sťažovateľa, na základe ktorého má navrhovateľ zaplatiť sťažovateľovi 1 060 392,65 € s prísl. z titulu náhrady škody, vylúčil na samostatné konanie. Podľa názoru sťažovateľa je namietané rozhodnutie okresného súdu arbitrárne.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 Ústavy Slovenskej republiky) bolo porušené rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č. k.: 14 C/47/2012-224 o vylúčení vzájomného návrhu sťažovateľa v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 C/47/2012 na samostatné konanie.

2. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k.: 14 C/47/2012-224 o vylúčení vzájomného návrhu sťažovateľa v konaní vedenom pod sp. zn.: 14 C/47/2012 na samostatné konanie sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súde Banská Bystrica na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súde Banská Bystrica zastaviť konanie vedené pod sp. zn.: 13 C/143/2013.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súdu Banská Bystrica povinnosť uhradiť sťažovateľovi trovy konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky do 7 dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je

zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ale v odôvodnení riadne neodôvodnil a nekonkretizoval, v čom vidí porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Zdôraznil, že *„Rozhodnutie Odporcu vykazuje znaky nezákonného rozhodnutia, pretože (i) vykazuje procesnú vadu, (ii) bolo vydané hrubo v rozpore so zásadou hospodárnosti, účelnosti a rýchlosti civilného konania.“*

Takéto vyjadrenie odôvodnenia nie je spôsobilé ústavnoprávnemu prieskumu, sťažnosť neobsahuje náležitosti požadované § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde napriek tomu, že je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným odborníkom spôsobilým na jej riadne odôvodnenie, inými slovami, odôvodnenie sťažnosti, ktoré sa zaoberá iba právnymi názormi sťažovateľa na interpretáciu Občianskeho súdneho poriadku, nemožno považovať za zdôvodnenie ústavnoprávnej námietky.

Ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde [bez toho, aby preskúmal namietané rozhodnutie (uznesenie) okresného súdu] odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne III. ÚS 604/08, III. ÚS 571/2012 a iné).

Nad rámec uvedeného ústavný súd zdôrazňuje, že takýto rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstrániť z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. III. ÚS 357/2010, I. ÚS 594/2012 a iné).

V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj vzhľadom na to naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa (odloženie vykonateľnosti uznesenia okresného súdu č. k. 14 C/47/2012-224 z 5. apríla 2013, nariadenie dočasného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti okresnému súdu zdržať sa akýchkoľvek úkonov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/143/2013, zrušenie uznesenia okresného súdu č. k. 14 C/47/2012-224 z 5. apríla 2013 a vrátenie veci na ďalšie konanie, uloženie povinnosti okresnému súdu zastaviť konanie vedené pod sp. zn. 13 C/143/2013, priznanie náhrady trov konania sťažovateľovi) v danej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2013